

מידעון להור

בס"ד, טבת תשפ"ד, פרשת שמות

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

של הזולת. היה כורה אוזנו לשיחות שלי ושל מחנכים ומורים בישיבה. מנתח את הדברים ומרבה לכתוב ברמת ביטוי גבוהה ביותר.

לחברים בצוות הישיבה נותרו הודעות ארוכות ועבודות המנוסחות היטב המלמדות על רגישותו וגדלות רוחו. בכיתה י' התחיל להתנדב בשרותי הכבאות וההצלה בסניף פתח תקווה, ותוך זמן קצר הפך לאחראי על המתנדבים. לקראת סיום כיתה י"א - שלח לרב דני אדלר שהיה הר"מ שלו בכיתות ז'-ח' הודעת וואטצפ ובה כתב שהיום הראשון בכיתה ז' השפיע על עיצוב אישיותו. בכיתתו של מירון בכיתה ז' למדו 34 תלמידים צעירים ונרגשים ממקומות ובתי ספר שונים. **הרב דני אדלר מספר** - "נכנסתי לכיתה, נגשתי ללוח וכתבתי

לבניי היקרים מאוד ולהוריהם, שלום רב. מלחמת חרבות ברזל "עלה מוות בחלוננו בא בארמונותינו"

ישיבת בנ"ע גבעת שמואל עטופה בצער רב, מרכינה ראשה ומצדיעה לבוגר הישיבה ממחזור כ' סמ"ר מירון גרש הי"ד שנפל השבוע בקרב בצפון הרצועה בשכונת דארג' א-תופאח במהלך ניסיונות לאיתור חטופים.

מירון היקר הי"ד, בן יחיד להוריו אלן ודינה הגיע לישיבה מפתח-תקוה ולמד בישיבה במחזור כ'. מירון היה ילד רגיש ועדין. נהג בכבוד רב לצוות החינוכי במשך כל שנות חינוכו בישיבה. היה מהמתנדבים והנרתמים לכל בקשת עזרה. מירון בורך בחיישנים עדינים לזהות ולהתחבר לשמחתו ולכאבו

ישיבת "בני עקיבא" גבעת שמואל

ברוך דיין אמת

המומים וכואבים עם כל בית ישראל את נפילתו של בוגרנו היקר והאהוב ממחזור כ'

רב סמל מירון משה גרש ז"ל

ההלוויה התקיים ביום רביעי כב' טבת (3/1) בשעה 15:00 בחלקה הצבאית בבית העלמין סגולה

בלע הסות לנצח ומסחה ד' דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו! סיר מעל כל הארץ

הנהלת הישיבה צוות המורים והעובדים, תלמידיה ובוגריה

רס"ל מירון משה גרש

3 מילים: **יושר, חברות, אמינות.** הנחת

את הטוש. והסברתי לבנים שאלה הערכים שאני דורש מהם. הערכים האלה מאפשרים לנו לנהל חברה שטוב לחיות בה, אלה הערכים הסובבים את הציווי "ואהבת לרעך כמוך" ואת הציווי "ועשית הישר והטוב". הסברתי כל ערך ואת חשיבותו. לאחר הסבר מעמיק של הערכים יצאנו למסע של שנתיים. המעמד והערכים נשארו חקוקים בליבו".

עברו השנים. מירון הכין את עצמו לשרות ביחידה מובחרת ושובץ ביחידת יהלום בסיירת חיל ההנדסה. כישוריו מתחום הכבאות וההצלה והיסודיות שבה נהג, הובילו אותו לשיבוץ כלוחם ביחידה העוסקת בלוחמה ובפעילות בתת-קרקע. מירון הפך למומחה בתחום. פיתח יכולות חדשות ויזם שיפורים של מערכות קיימות. נציגי הצבא סיפרו בלוויה על יכולות שפיתח והפיכתו לגורם מוביל ונערץ ביחידה. הצורך בידע ומומחים במלחמה במנהרות הובילה את צה"ל להחתימו לשנתיים קבע נוספות אע"פ שלא היה קצין. לפני שבועיים נכנס לשרות הקבע. הדוברים הרבים בלוויה סיפרו על מוסר העבודה הגבוה שלו, על מקצועיות ללא פשרות כפי שכבר ראינו בישיבה ומצד שני על אנושיות, חום ודאגה לכל לוחם ומפקד בצוות. הצער על האובדן והקושי להיפרד מאדם יקר, טוב לב ואהוב אפף את מאות הנוכחים במעמד הפרידה ממירון.

מירון היה משתף אותי בוואטצפ שהיה לי איתו, בסיפורים מעניינים ונקודות מיוחדות בחייו. המכנה המשותף של כל ההודעות היו – נתינה לעם ישראל, דאגה לזולת, רגישות עצומה לחברים והכרת הטוב. הודעת הוואטצפ ששלח אלי התפרסמה בכלי התקשורת, וממנה ניתן ללמוד מי היה מירון.

לפני מספר דקות חזרתי מאביו ואימו, וסיפרתי להם דברים שהם שמעו ממני בפעם הראשונה על מירון. אחד הדברים שברצוני לספר – בשעת לילה מאוחרת קיבלתי ממירון הודעת וואטצפ שבה נכתב כך:

"ערב טוב הרב. סליחה על השעה. מירון גרש י' 4. מחר. 6 בבוקר. ריצת 6 קילומטר לזכר 6 המיליון שנספו... עוד אחת מהדרכים להנציח"

הודעה שממנה ניתן ללמוד מי היה מירון. יוצא לריצה ומנציח את ריצת הבוקר לע"נ 6 המיליונים מהשוואה. איזה בחור ערכי.

אני מצרף כאן את הודעת הוואטצפ ששלח אלי (שפורסמה בכלי התקשורת) למי שלא קרא.... שיעור אדיר לחיים !!!

ואקשר את מי שהיה מירון הי"ד לדבר תורה חשוב על פרשת שמות

ערב טוב הרב! זה מירון מ-י' 4.

רציתי להגיד לך כמה דברים..

הראשון - שבוע הבא ביום חמישי יש לנו (כיתות י') מבחן בלשון - מאמר טיעון שהנושא בו הוא: "הצבת מצלמות בין כותלי בית הספר" אני כבר הכנתי רעיונות וגיבשתי דעה חזקה ומוצקה בנושא ותוך כדי שחשבתי מזכרתי (וגם המורה ויטל הזכירה) את המקרה של תאיר ראדה שנרצחה בבית ספרה, המקרה שלה ישמש במאמר שלי גם נימוק אבל זה לא העניין - שאלתי את המורה אם כדאי אולי לדבר עם הרב פרוכטר שהמאמרים המצטיינים / או הטובים מהשכבה יישלחו או יוקראו למשפחתה של תאיר. בכל זאת לדעת ולזכור שאכפת לנו.. אמנם המשפחה היא איננה מהציבור הדתי אבל למי זה משנה?! וחוץ מזה שאני בטוח שיש ילדים שיכולים להגיע לרמות כתיבה ויצירתיות מעולות (אני מרגיש צורך עז להודות שאני ביניהם - כבר כתבתי בערב י' בטבת ועכשיו בהערכה חלופית בהיסטוריה אני מכין תוצר יצירתי עשיר במיוחד..). בקיצור - אשמח אם תשקול את ההצעה..

ולדבר השני - אחרי השיחה שלך באחד הבקרים השבוע על רזיאל שבח הי"ד ☺ נתפסתי לדבר חזק מאוד שאמרת - הוא התנדב במד"א והוא היה הולך עם הסוודר לא בשביל גאוה - אלא בשביל שאם אדם יזדקק לעזרה הוא ישר ירוץ אליו.. זה דבר שריגש אותי מאוד במיוחד לאור העובדה שיש לי חברים שמתנדבים במדא ואני די בטוח שגם הם עושים את אותו הדבר. אבל גם לאור העובדה שאני מתנדב במכבי אש (תחנת פתח תקווה) עוד חודשיים - שלושה אתחיל את המשמרות אבל כרגע אני בשלב הקורס בו אני משקיע מאמצים רבים, החל מקריאת החומר והחזרה עליו כל יום בוקר וערב עד לאימונים שמתקיימים בתחנה בנוסף לכמות העצומה של הפעילות הגופנית שאני עושה. חוץ מזה שבראיון שלי למכבי אש אמרתי להם ואני מצטט: "לא חשוב לי הטייטל - אני צופה אש, אני מתנדב במכבי אש ובכיבוי והצלה. לא! אני רוצה לתרום מעצמי לכם ולאחרים ואם צריך ואם אוכל אשאר פה שעות נוספות".

אז החלטתי לקחת על עצמי 2 דברים כתוצאה מכך א. לבקש מההורים תרומה למשפחתו. ב. להקדיש את שירותי כצופה אש לעילוי נשמתו של רזיאל (ואתה עוד תשמע עליי שם במכבי אש ☺☺).

ודבר שלישי ואחרון - המחצית (ואתה יכול להיות בטוח שזה יימשך גם לשאר השנה בעז"ה) השקעתי בלימודים ובשאר הדברים הרבים שאני עושה מחוצה לבית הספר מאמצים כבירים - וכבירים זה לא מילה 🙏. באמת. בכל דבר. כמובן שיש לי לאן לעלות ולכוון למעלה תמיד! בלימודים יש אולי 2 מקצועות שאני רוצה להשתפר.. ואני חייב להגיד שהרבה מהאנרגיה שהיתה לי בשביל זה חוץ מהכוח המנטלי שיש לי בגלל הספורט ושאר הדברים, זה בזכותך. במיוחד השיחות שלך וההרצאות המדהימות שאתה נותן לנו וההרצאות והאנשים שאתה משקיע זמן כדי שיבואו לדבר אצלנו. מפה אתן לך לחשוב לבד לאיזה כיוון אתה

מכוון את זה. ☺☺

לילה טוב..

תודה רבה על הקריאה וסליחה אם חפרתי ☺☺☺
מירון

פרשת שמות

משה רבינו יוצא אל אחיו

בדורות האחרונים, ובפרט בשנים האחרונות, יוצאים הרבה ספרים שמתארים את תולדות חייהם של גדולי ישראל. בד"כ הספרים הללו מראים לנו איך כבר מילדות ראו את המידות והגדלות של הילד, ושהוא עתיד לצמוח ולהיות תלמיד חכם. הרבה פעמים הספרים הללו גורמים לאדם מן השורה בושה, שהרי האדם אומר 'אני לא למדתי בגיל חמש את כל הש"ס, אז אין לי סיכויים וכו'. מה גם, שזה לא לגמרי אמיתי, כי לא מתארים את ההתמודדויות ואת הנפילות, שהרי לכל אדם ישנם התמודדויות מידי יום ובהם הוא לפעמים מתמודד בצורה חיובית אך לפעמים יש לו נפילות. בסיכומם של דברים, הספרים האלו מראים לנו מה הסיבה שצמח אותו התלמיד חכם למה שהוא היה.

כשהתורה מספרת לנו על גדול הגדולים, על משה רבנו, לא מסופר מדוע דווקא הוא זכה להיבחר ולהיות המנהיג של עם ישראל. התורה סותמת בפסוק **"ותרא אותו כי טוב הוא"**. במה התורה כן מאריכה?? התורה אומרת: **"ויגדל משה ויצא אל אחיו, וירא בסבלותם"**. אנחנו צריכים לזכור, שמשה רבנו גדל בארמון. חי עם כל מנעמי העולם, הוא מסודר, אך הוא מחליט לצאת אל אחיו.

אומר רש"י על פסוק זה: וירא בסבלותם - נתן עיניו וליבו להיות מיצר אליהם. קודם כל הוא יוצא. אין לו שום סיבה לצאת? – אך הוא יוצא מן הארמון, והולך אל אחיו.

במדרש רבה א, כ"ז כתוב: **"מהו וירא שהיה רואה בסבלותם ובוכה ואומר חבל לי עליכם מי ייתן מותי עליכם שאין לך מלאכה קשה ממלאכת הטיט והיה נותן כתפיו ומסייע לכל אחד ואחד"** יש כאן שתי דרגות. לא תמיד אנחנו יכולים לעזור, אבל זה לא פוטר אותנו. האדם מחוייב להזדהות, להביע שותפות, אמפטיה. עוד לפני שמשה עוזר, הוא אומר: 'מי ייתן מותי עליכם'. לאחר מכן הוא גם מנסה להרים ולעזור בפועל. רש"י מוסיף דבר נוסף: **'נתן עיניו' – צריך גם לשים לב, להסתכל לצדדים ולראות את הסובב אותנו.**

יש סיפור על ר' אריה לוי, הצדיק העצום, היה משגיח בישיבת 'עץ חיים' אז הוא עמד בהפסקה, והוא הסתכל על הילדים. ראה אותו אחד המלמדים שם, ושואל אותו: על מה אתה מסתכל? הזמין אותו ר' אריה להביט יחד איתו. לאחר חמש דקות, שואל ר' אריה את המלמד: מה ראית? אז הוא מספר שהוא שם לב על דוד שרץ בלי כיפה, ומשה שהציציות שלו לא מספיק ארוכות וכו'. ואז הוא שואל את ר' אריה מה אתה ראית? ענה ר' אריה לוי: ראיתי את דוד שהוא רזה. אני אברר מה קורה איתו בבית, אולי יש לו בעיות. משה – הבגד שלו קרוע – צריך להביא לו בגד.....שני אנשים רואים את אותה התמונה וכל אחד רואה משהו אחר.

השאלה היא, מה אתה לוקח ועל מה אתה נותן את ליבך, משה נותן את ליבו לדברים שסובבים אותו.

כולנו יודעים שבהמשך הפסוקים נאמר על משה: **"והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה"**. דבר אחד תלוי בשני. מה שנאמר על משה שהוא **"יצא אל אחיו"** – הכוונה היא **לא רק יציאה פיזית אל אחיו** אלא גם לצאת מהאגואיזם שלך. לצאת מעצמך, צא והתבונן אל האחרים, אל מי שצריך אותך. אל תסתכל רק על עצמך, תסתכל על אחיך, על הסובבים אותך. כשאדם עניו – הוא לא חושב על עצמו. אדם כזה שיוצא מהסתכלות רק על עצמו ומביט אל אחיו, רק הוא יכול לשמש כמנהיג של עם.

אם נתבונן בעניין ההסתכלות על אחיו, נראה שיש כאן כמה דרגות: משה רבנו רואה איש מצרי מכה איש עברי: **"ויטמנהו בחול"**. ביום השני הוא רואה שני עברים ניצים. לאחר מכן הוא הולך לבאר ורואה את הרועים מתעמתים עם בנות יתרו: **"ויקם משה ויושיען"**. אומר **הספורנו** דבר מעניין: בכל שלושת המקרים משה מתערב. וכך הוא כותב: **"וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. ומצד האחוה התעורר לנקום"**. במקרה השני: **"מפני היות כל אחד מהם אחיו לא התעורר להנקם, אבל הוכיח במישור"** - שניהם אחים שלי, אז אסור לנקום – אבל אני לא יכול להתעלם, אז הוא נותן לפחות מוסר. ההתעוררות במקרה הראשון זה התעוררות שהאח סובל, והיה עניין לנקום באוייב. אבל גם מה שקורה בתוך אחיך, משהו לא בסדר – תלך ותתקן. גם זה לתת עיניו לאחיו. במקרה השלישי של בנות מדין, הוא לא נוקם ולא מוכיח, אלא: **"בהיות שני בעלי הריב נכרים לא התעורר להנקם, גם לא הקפיד לישר ארחותם בתוכחות מוסר, רק קם להושיע את העשוקים מיד עושקיהם"** הוא בא לפתור את הבעיה. יש פה עוול, וצריך לתקן אותו. אך אני לא הולך לחנך את האנשים. על משה רבנו נאמר

"ויצא אל אחיו" – וירא בסבלותם! למה משה רבנו זכה להגיע להנהגה?? -כי הוא יצא אל אחיו-עם ישראל.

איך העניין הזה קשור אלינו – בני הישיבה היקרים???

אנחנו נמצאים בתקופה קשה, בימים קשים, מלחמת "חרבות ברזל". יותר מ-1000 נרצחים בשבת השחורה, מעל 165 חיילים שמסרו נפשם על קידוש ה' לשמירת עם ומולדת ישראל, 136 חטופים שנמצאים עדיין בעזה, מאות פצועים. אנחנו נמצאים בישיבה, בבית המדרש. כולנו צריכים בימים אלו לזכור את הפסוק **'וירא בסבלותם'**. לראות מה עם ישראל צריך עכשיו מאיתנו, איך ניתן לעשות טוב לאחרים, מה החברים שלי בישיבה צריכים, במה אני יכול לעזור ??? את הדברים הללו קיים מירון הי"ד בכל ימי חייו!!!!!!

לא רק בעניינים הגשמיים צריכים את ה- "וירא בסבלותם": ודאי שישיבה צריכה לחנך גם ל'וירא בסבלותם' **בעולם הרוחני**. לפעמים אנו יודעים על חבר שצריך סיוע רוחני, אולי אלמד איתו קצת אמונה, קצת מוסר ואולי גמרא.....מה אנחנו יכולים לעשות, כדי לקרב את ישראל לאביהם שבשמיים כדי שיבינו שע"י קיום מצוות אנחנו לא סובלים ומקריבים, אלא מקבלים חיות - 'וחי בהם'!

בני היקרים : בואו וניישם בפועל את "וירא בסבלותם".

יש לי סיפורים רבים על עזרה הדדית בישיבה, ועזרה של תלמידים מתוקים מחוץ לישיבה. בואו ונרבה את הטוב כלפי האחר ובע"ה נהיה תמיד מהנותנים ולא חו"ח מהמקבלים.

אשרינו שזכינו בבנים ובבוגרים כאלו!!!!!!!

נמשיך לחנך ולהדריך את בנינו במידותיו של החייל היקר סמ"ר מירון גרש הי"ד שנפל במילוי תפקידו!!!!

שבת שלום ומבורך

בשורות טובות ושה' יתב' ישמור על חיילינו בכל הגזרות אוהבכם ומוקירכם מאוד
שרגא פרוכטר – ראש הישיבה

